

[Indenrigs- og boligministeren.]

under en samlet ledelse indenfor kommunen, f. eks. en skoledirektør eller en stadsskoleinspektør.

Så længe disse forudsætninger for de mindre kommuner i undervisningsmæssig henseende ikke er opfyldt, vil der altså ikke være tale om, at de vil få den stilling overfor skoletilsynsloven, som de førstnævnte større omegnskommuner straks vil kunne få.

Lovforslaget kan, det indrømmer jeg, ikke betragtes som noget stort skridt bort fra den nuværende tilstand indenfor hovedstadsområdet, men jeg har den opfattelse, som altså også deles af det andet høje ting, at det er rigtigt og nødvendigt at gennemføre forslaget nu. Med disse bemærkninger skal jeg anbefale lovforslaget til det høje tings velvillige behandling.

Willumsen: Det foreliggende lovforslag om ændringer i Københavns omegnskommuners styrelse m. m. kan jeg på mit partis vegne tiltræde, selvom jeg ikke er tilfreds med forslaget, der kun er lidet omfattende, når man ser hen til de mange forhandlinger, der er ført, jeg kan godt sige gennem mange år indenfor hovedstadskommissionen, som ikke kunne blive enig om en ordning. Det vækker heller ikke tilfredshed ude i kommunerne, men jeg skal erkende, at det er en begyndelse, og jeg håber, at den højtærede minister vil fortsætte sit arbejde med disse spørgsmål, så at det ikke vil vare så forfærdelig lang tid, før der sker ændringer også på andre områder.

Den højtærede minister mente ikke, det var nødvendigt med en udligning. Jeg skal erkende, at der er en vanskelighed, fordi skattereformen ikke er færdig, men jeg tror, det er meget nødvendigt med en udligning på dette område. Den store vækst ude omkring i kommunerne bevirker, at der er så mange ting, som skal føres igennem for at kunne tilfredsstille den befolkning, der kommer til kommunerne.

Når jeg siger, at der ikke er skabt tilfredshed ude i kommunerne, og at denne lov sikkert heller ikke vil gøre det, men at jeg alligevel går ind for lovforslaget, er det, fordi jeg betragter det som en begyndelse og håber, at den højtærede minister vil fortsætte på denne måde og søge at løse de pågældende spørgsmål. Udligningsspørgsmålet har været og er stadig, som jeg sagde før, et stort spørgsmål for omegnskommunerne, men der er mange andre spørgsmål, som rejser sig i omegnskommunerne ved den ændring, som her foretages. Der er således spørgsmålet om vandforsy-

ningen, som jeg af referaterne har set også har været fremdraget i folketinget. Det er en meget vanskelig opgave for kommunerne — selvom jeg skal indrømme, at den også kan være vanskelig for København — at skaffe tilstrækkelig vand efter den stærke udvikling, der har fundet sted. Det er således, at kommunerne ikke selv må pumpe vand op, selvom der er tilstrækkeligt i den pågældende kommune. Jeg ved fra den kommune, jeg tilhører, Gladsakse kommune, at vi et par gange har forsøgt at sætte boringer og har fået rigeligt med vand, men vi har alligevel ikke fået lov til at tage vandet fra disse boringer. Første gang forsøgte vi i 1927. Da vi ville tage vandet, som vi kunne pumpe op gennem boringer, der var sat indenfor kommunens grund, blev vi forhindret deri af den kommission, som var nedsat, og forhandlingerne førte til det resultat, at vandet først skulle ind over København og så ud til kommunen igen. Vi fik så en ordning med København om at få et vist antal kubikmeter vand, men det viste sig snart, at det, vi kunne få fra København, ikke var tilstrækkeligt. Vi forsøgte derefter et andet sted i kommunen. Også dér blev vi forhindret i at benytte de boringer, som vi havde sat, og som gav udmærket vand.

Således kunne jeg nævne mange andre spørgsmål, men da der foreligger en enstemmig vedtagelse i folketinget, skal jeg nøjes med at gøre disse bemærkninger og på mit partis vegne anbefale lovforslaget til vedtagelse.

Federspiel: Også jeg skal på mit partis vegne anbefale dette lovforslag til hurtigt vedtagelse. Som den højtærede minister sagde, er det ikke noget revolutionerende forslag, men det, der for os må være det afgørende, er, at den vej, man her er slået ind på, er det frivillige samarbejdes vej. For omegnskommunerne frembyder der sig jo mange særskilte problemer, som utvivlsomt bedst kan løses af disse kommuner selv. På den anden side er dette forslag så smidigt, at det bliver muligt for indenrigsministeren uden at gå den lange lovgivningsvej at sætte bestemmelser i kraft, som vil lette det samarbejde, der er nødvendigt mellem kommunerne.

Det ærede medlem hr. Willumsen nævnte vandforsyningen i Gladsakse, men det problem, som gør sig gældende på dette område for denne specielle kommunes vedkommende, er jo ikke anderledes end det, der gælder så mange andre varer. Vi, der bor i en omegnskommune, må tit se det